

РЕШЕНИЕ

№ 7671

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2657** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е въз основа на Решение № 2931 от 12.03.2024 г. по адм. дело № 6539/2023г. по описа на ВАС, с което е отменено влязлото в сила Решение № 6705/10.11.2022г. по адм.д. № 7871/2022г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Предмет на разглеждане в настоящото производство е жалбата на Д. Д. Р. срещу Заповед № 2802 от 06.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП - „прекрътяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца.

В проведеното по делото заседание жалбоподателят лично и чрез адв. Б. и адв. А. поддържа жалбата, като моли да бъде съобразена химико-технологичната експертиза, представена в производството пред ВАС. Моли за отмяна на оспорената заповед и за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 06.08.22 г. в 22:54 часа Д. Д. Р. управлявал в [населено място] по бул. „Ал. С. собствения си лек автомобил с рег. номер СВ 5588 ВВ, с посока на движение от ул.

„С. към [улица], като бил спрян за проверка от служители на МВР. На водача била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Дръг тест 5000, номер ARME0069, при което уредът отчел положителен резултат за наличие на амфетамини. На жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване номер 087476. Съставен е АУАН № 650480 от 06.08.22 г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. С оглед съставения АУАН, като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издал процесната Заповед № 2802 от 06.08.2022 г., с която на Д. Д. Р. е наложена ПАМ "прекратяване на регистрацията на ППС" за срок от 6 месеца.

В производството за отмяна на влязло в сила решение пред ВАС е представена и приета по настоящото дело съдебна химикотоксикологична (токсикохимична) експертиза № И-9209 от 04.11.2022 год., изготвена от специалисти в специализирана Химикотоксикологична лаборатория към ВМА. Съгласно експертизата, в представените за изследване проба от кръв и урина, взета от лицето Д. Р. на 07.08.2022г. в 00:10 ч., не се установява наличие на алкохол (етанол), наркотични и/или упойващи вещества.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 170, ал.1 от АПК в тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

В случая събраните по делото доказателства опровергават констатациите на административния орган, послужили като фактическо основание за налагането на принудителната административна мярка.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е чл. 171, т. 2а, б."б" ЗДвП. Според посочената разпоредба, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. Относимата към разглеждания случай хипотеза е свързана с управлението на МПС след употреба на наркотична вещества.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Според чл. 3, ал. 1 от Наредбата /в приложимата към датата на проверката редакция/,

при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Съгласно чл.6, ал.9 от Наредбата концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Когато с тест е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване /чл.7, ал.2/ .

В случая направеният при полицейската проверка тест действително е отчел употреба на наркотични вещества, което е дало основание на административния орган да пристъпи към издаване от заповедта за налагане на мярката. Жалбоподателят обаче е дал биологична проба, която е изпратена и изследвана в Химикотоксикологична лаборатория към ВМА и според резултата от изследването не се установява наличие на наркотични и/или упойващи вещества. Тъй като химикотоксикологичната експертиза по категоричен начин опровергава резултата от изследването с теста, следва да се приеме за недоказано, че Д. Д. Р. е управлявал превозното средство след употреба на наркотични вещества. Следователно, не е налице хипотезата на чл.171, т.2а, б. „б“ ЗДвП и не са изпълнени предпоставките за налагане на принудителната административна мярка.

Предвид изложеното, жалбата се явява основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноските по делото за платени държавни такси и за адвокатско възнаграждение, общо в размер на 840 лв. За производството по отмяна пред ВАС и в настоящото производство се претендира адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, каквото следва да бъде присъдено в минималните размери по Наредба № 1 ОТ 9 юли 2004 г. в размер на общо 2000 лв. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Д. Р. Заповед № 2802/ 06.08.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи - Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Д. Р. сума в размер на 840 лева за разноски по делото .

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи - Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. Г. А. и на адв. Л. Б. от Софийската адвокатска колегия сума за адвокатско възнаграждение общо в размер на 2000 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: